

Regulamin służbowy

dla robotników

c. k. Zarządu salinarnego

W

LWÓW

Z drukarni M. Schmitta i Spółki
1909.

Wpisano do Ksiegi Akcesji

Ako. D1 nr 160 /2011/ CM

MD 314933

Regulamin służbowy

dla

**robotników c. k. Zarządów salinarnych w krajach
alpejskich, w Galicyi i na Bukowinie.**

Dla robotników wszystkich c. k. Zarządów salinarnych ustanawia się następujący regulamin służbowy.

Rozdział I.

§ 1.

Podział robotników.

Robotnicy salinarni dzielą się w myśl § 10., alinea 1 i 2 ustawy o bractwach górniczych z dnia 28. lipca 1889, dz. u. p. Nr. 127, na robotników stałych i niestałych.

Stałymi są robotnicy, bezpośrednio do ruchu zakładowego potrzebni, przyjęci do służby na czas nieograniczony, natomiast niestałymi, robotnicy, których używa się przy ruchu zakładowym tylko do pewnej przemijającej pracy, dającej się co do czasu z góry oznaczyć, a będącej z ruchem zakładowym tylko w związku pośrednim (jak: roboty przy budowie dróg, kolei, mostów, roboty wodne i t. d.) *)

*) **Dodatek dla Zarządu salinarnego w Hallein.** Do robotników niestałych Solnej góry (Salzberg) w Hallein należy zaliczyć również zastępców owych wdów i sierot, które posiadają lenno z duirnerskim uprawnieniem szychtowem.

Podział robotników na poszczególne kategorie według ich zatrudnienia jest uwidoczniony w załączniku A umieszczonym w dodatku i należącym w myśl § 200., ustępu 2, punktu a) ogólnej ustawy górniczej do tegoż regulaminu służbowego, podlegającego zatwierdzeniu policyjno-górniczemu.

§ 2.

Przyjęcie personelu robotniczego.

Robotników stałych przyjmuje Zarząd salinarny na podstawie narady zakładowej w miarę każdorazowego zapotrzebowania, przyczem robotnicy nowo przyjęci mogą być zaszeregowani do systemizowanych miejsc poszczególnych kategorii tylko w miarę miejsc wolnych; robotników niestałych przyjmuje natomiast Naczelnik Zarządu salinarnego, względnie z jego upoważnienia dotyczący urzędnik ruchu, według potrzeby.

Starający się o przyjęcie w charakterze robotników stałych mają przedłożyć:

1. metrykę urodzenia,
2. kartę przynależności,
3. orzeczenie lekarza salinarnego o swej zdatości do służby,
4. poświadczenie zadosyć uczynieniu obowiązkowi szkolnemu,
5. metrykę ślubu, jeżeli kandydat jest żonaty,
6. książkę robotniczą, przepisaną ustawą przemysłową z dnia 20. grudnia 1859, dz. u. p. Nr. 227, względnie ustawą z dnia 8. marca 1885, dz. u. p. Nr. 22 i reskryptem ministeryalnym z dnia 25. maja 1866, dz. u. p. Nr. 72,
7. poświadczenie urzędu gminnego ich nieposzlakowanej przeszłości. *)

*) Dodatek dla Hallein. Starający się o pracę na Solnej górze (Salzberg) w Duirnbergu, jeśli posiadają majątek „z duirnerskiem uprawnieniem szychtowem“ i zdolność do przyjęcia do służby według § 5. konwencji salinarniej z r. 1829, załącznik C, mają nadto przedlo-

Starający się o pracę, a należący jeszcze do związku wojskowego, lub ci, którzy już służbę wojskową ukończyli, mają nadto przedłożyć odnośne dokumenta wojskowe.

Jako robotnicy stali mogą być przyjęci jedynie poddani austriacy *), którzy ukończyli szesnasty rok, nie przekroczyli jednak jeszcze trzydziestego piątego roku życia, którzy stosownie do przeznaczenia swego są fizycznie i umysłowo rozwinięci i posiadają odpowiednie zdrowie.

Do przyjęcia niestałych robotników wystarcza przedłożenie ustawowo przepisanej książki robotniczej, a w danym razie także dokumentów wojskowych.

Kandydaci na robotników niestałych mają się również poddać badaniu lekarza salinarnego, jeśli uzna to za potrzebne Naczelnik Zarządu salinarnego, lub też urzędnik ruchu do przyjęcia upoważniony.

Dzieci poniżej lat 14, nie wolno używać jako robotników, ani przy ruchu kopalnianym, ani warzelnianym.

Młodocianych męskich robotników w wieku od lat 14—16, jakoteż kobiet i dziewcząt każdego wieku, wolno tylko w ten sposób używać do ruchu zakładowego, by w myśl § 1. wymienionych postanowień ustawy o bractwach górniczych, nie nabyli charakteru stałego robotnika.

Kobiety i dziewczęta każdego wieku, mogą być używane tylko do robót światowych, położnice dopiero w sześć tygodni, zaś na podstawie stwierdzonej przez lekarza zdolności do pracy, w cztery tygodnie po odbytych położeniu.

Osób płci męskiej, które nie przekroczyły 16, zaś płci żeńskiej, które nie przekroczyły 18 roku życia, można

żyć ugodę notaryalną, zaopatrzoną potwierdzeniem intabulacyjnym przynależnego sądu, stwierdzającą ich wyłączne lub współposiadanie jednego z lenn, na którym ciążyą górnicze szychty duirnerskie.

Kandydaci na wymienionej „Solnej górze“ przynależni do królestwa bawarskiego, mają się wykazać w miejsce książki robotniczej, przepisanej dla c. k. poddanych austriackich, książką służbową względnie świadectwem służbowym, nakazanem przez Władzę królewską bawarską.

*) **Dodatek dla Zarządu salinarnego w Hallein.** Wyjątek stanowią jedynie kandydaci, posiadający majątek z duirnerskim uprawnieniem szychtowym.

używać tylko do takich robót światowych, które odpowiadają ich sile i nie są szkodliwe ich rozwojowi fizycznemu. Młodocianych robotników nie wolno używać do wykonywania robót, wśród których ze względu na szczególniejsze stosunki, jak wywiązywanie się szkodliwych gazów lub szkodliwego pyłu w miejscach roboczych jest zdrowie robotników w wyższym stopniu narażone na niebezpieczeństwo, jak również do podejmowania jakichkolwiek robót, w których można doznać łatwo uszkodzenia.

W szczególności nie wolno ich używać do robót następujących:

- a) do obcierania (czyszczenia) wiszących okien,
- b) do robót, które się wykonuje z drabin,
- c) do robót na dachach,
- d) do czerpania wody z rzek i potoków,
- e) do palenia w piecu,
- f) do zapalania i gaszenia lamp,
- g) do obsługiwania motorów i maszyn narzędzi poruszanych siłą motoryczną.
- h) do ciągnięcia przy pomocy kołowrotów, do spuszczenia przy pomocy hamulców, taczkowania do góry, do popychania wózków na drogach wznoszących się lub upadkowych, do ciągnięcia wody i do poruszania wózków o znaczniejszym ciężarze, lub większym ładunku, wogóle,
- i) do żadnych czynności w nocy, to jest w czasie od godziny 6 wieczór do 6 rano.

Młodocianym robotnikom należy udzielić odpoczynku obiadowego, trwającego co najmniej jedną godzinę i odpoczynków przed i po południowego, trwających co najmniej ćwierć godziny. Pauzy spoczynkowe należy tak ustalić, by długość pracy rzeczywiście młodocianych robotników nie przekraczała w jednej szychcie dziewięciu godzin, praca zaś bez przerwy nie trwała ponad godzin cztery. Używanie robotników młodocianych do pracy w szychtach nadliczbowych jest wzbronione.

W razie wyjątkowego użycia młodocianych robotników do robót niedzielnych, należy im wyznaczyć w następnym tygodniu uzupełniający dzień wypoczynku.

§ 3.

Księga wpisu robotników.

Każdy stale przyjęty robotnik będzie zapisany na podstawie dokumentów zestawionych w § 2. niniejszego regulaminu służbowego i § 209. ogólnej ustawy górniczej, do księgi wpisu robotników Zarządu salinarnego. Robotników niestałych zaciąga Zarząd salinarny do osobnego rejestru. Robotnicy młodociani będą objęci w myśl § 9. reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 8. czerwca 1907, dz. u. p. Nr. 146 spisem zawierającym: nazwisko, wiek i miejsce ich zamieszkania, następnie nazwisko i miejsce zamieszkania ich rodziców lub opiekunów, rodzaj przydzielonego im zatrudnienia, początek i koniec szychty roboczych i przyznanych im przerw w pracy, wreszcie datę ich wstąpienia i wystąpienia.

§ 4.

Podporządkowanie robotników salinarnych.

Wszyscy robotnicy salinarni są bezpośrednio podporządkowani dozorcóm, przełożonym urzędnikom ruchu i Zarządowi salinarnemu.

Rozdział II.

§ 5.

Pobory i świadczenia.

Wymiar płacy szychtowej i świadczenia robotnikom przyznane, są unormowane regulaminem płac i istniejącymi w przyszłości wydać się mającymi postanowieniami. Robotników wynagradza się albo pracą szychtową, t. j. za

pewien czas, albo ugodową (akordową), t. j. za pewną sprawność, obliczoną według jednostek miary, wagi lub ilości. Zazwyczaj oddaje się w akord wszelkie te roboty, których wartość da się przynajmniej w przybliżeniu już naprzód oznaczyć.

Czyli pewną robotę należy wykonać w płacy szychtowej lub w akordzie, rozstrzyga Zarząd salinarny. Stopę akordową ustanawia Zarząd salinarny we własnym zakresie działania, lub też jego przełożona Władza.

Podstawą do układania akordów będą systemizowane wysokości płac, by robotnicy dostatecznie pilni, mogli otrzymać co najmniej własną płacę zasadniczą (sychtową), i nie byli ograniczeni w możliwości osiągnięcia większego zarobku, stosownie do skuteczniejszej pracy.

Każdy robotnik jest obowiązany przyjąć pracę akordową.

Robotnicy akordowi muszą wykonywać swą pracę w szychcie, której zaniedbać im nie wolno.

Przy wszystkich akordach należy zaznajomić robotników z ewentualnymi czynnościami ubocznymi, które mieszczą się w akordzie i które winni wykonać obok swej pracy głównej.

Akordy każdorazowo ustanowione i obwieszczane plakatami w izbach ordynacyjnych, warzelniach i warsztatach będą obowiązywać każdorazowo, aż do ich zmiany, o ile w pewnych wypadkach nie ustanowiono wyjątków.

Zmniejszenie płacy akordowej uzyskanej po wykonaniu dotyczącej roboty na podstawie ustanowionego akordu jest niedopuszczalne. Do odbioru górniczych akordów dokonywanego zazwyczaj z końcem miesiąca z wyjątkiem akordów odbieranych bezpośrednio po ukończeniu dotyczącej pracy, będą przeznaczeni w obecności jednego z interesowanych w tem robotników kompetentni funkcjonariusze Zarządu salinarnego. Zażalenia, co do mylnego odbioru akordów, należy wnosić na ręce Naczelnika Zarządu salinarnego, w przeciągu trzech dni, od dokonanego odbioru. W wypadkach wątpliwych, co do wyznaczenia

akordu, mają odnieść się dotyczący robotnicy do urzędników, którzy ów akord wyznaczili.

Zarząd salinarny, względnie przełożona jego Władza może sprawdzić kaźdocześnie akordy. Wypłata robotników odbywa się raz na miesiąc w dniach płatniczych naprzód oznaczonych i ogłoszonych.

Okres czasu między dwoma po sobie następującemi wypłatami nie śmie przekraczać dni 30. W ciągu miesiąca i to w dniach z góry oznaczonych można jednakowoź wypłacić robotnikom zaliczkę na wykonaną robotę, w myśl istniejących administracyjnych przepisów dotyczących jej wypośrodkowania i wypłaty.

W razie wystąpienia robotnika ze służby należy z nim bezzwłocznie zrobić obrachunek, atoli wszelkie zwyżki zarobków akordowych mogą być wypłacone dopiero w najbliższym dniu płatniczym.

Z powodu pretensyi Zarządu salinarnego, lub osoby trzeciej do robotnika salinarnego nie można mu zabronić wystąpienia ze służby. Pominąwszy okoliczności, w których od wypadku do wypadku zezwalają robotnicy na dokonywanie potrąceń ze swego zarobku dobrowolnie, wolno to uskutecznić tylko wówczas, gdy te potrącenia wypływają ze służby, lub ze stosunku płacy do Zarządu salinarnego.

Z poborów robotnika salinarnego, płatnych kaźdorazowo, wolno przeto potrącić wypłacającej kasie:

- a) Zaliczki skarbowe i zwroty, ostatnie jednak tylko o tyle, o ile robotnik do zwrotu obowiązany uzna prawne istnienie żadanego zwrotu,
- b) czynsze najmu mieszkań i gruntów za używanie skarbowych mieszkań, względnie gruntów, zależnie od umowy,
- c) grzywny pieniężne na rzecz salinarnej kasy brackiej, względnie po jej rozwiązaniu na rzecz utworzonej w jej miejsce kasy Stowarzyszenia robotników salinarnych, według § 19.,

- d) płatne raty pożyczkowe, względnie procenta i inne objęte statutami zwroty przypadające na korzyść salinarnej kasy brackiej, względnie zajmującej jej miejsce kasy Stowarzyszenia robotników salinarnych,
 - e) należitości przypadające za materiały opałowe nabyte z zapasów zakładowych za cenę kosztów własnych lub za ceny niższe, przyczem ma być zapłata za owe datki z góry ustaloną,
 - f) miesięczne raty spłat za nabycie domów mieszkalnych wraz z gruntami wzniesionych kosztem „Jubileuszowego funduszu budowlanego im. cesarza Franciszka Józefa, dla robotników salinarnych“, tudzież za zwrot otrzymanych z tegoż funduszu pożyczek budowlanych, w myśl umowy w tej mierze zawartej.
- Każdy stały robotnik salinarny otrzyma z urzędu książkę, zaś niestały kartę zarobkową, w której jego płaca lub zarobek, wszelkie potrącenia dłużne, a nadto należące mu się ostateczna reszta za każdy miesiąc są uwidocznione. Wypłata płacy lub zarobku, jakoteż zaliczki, nastąpi tylko za okazaniem książki, względnie karty zarobkowej.

Z zażaleniem o domniemane ukrócenie płacy lub nieusprawiedliwione potrącenie z zarobku, należy zgłosić się do Zarządu salinarnego najpóźniej w 8 dniach po wypłacie; reklamacji późniejszych nie uwzględni się.

§ 6.

Postępowanie w wypadkach choroby.

W wypadkach choroby lub doznanego uszkodzenia ciała, postępuje się z robotnikami salinarnymi według statutów wspierania chorych.

Każdy chory robotnik jest obowiązany najpóźniej w 24 godzinach donieść osobiście lub za pośrednictwem osób trzecich o swej chorobie Zarządowi salinarnemu lub przełożonemu urzędnikowi ruchu, a po wyzdrowieniu zaraz do służby się zgłosić. W razie wybuchu chorób epidemicznych w rodzinie robotnika lub też w miejscu jego zamieszkania, winien tenże poddać się każdorazowym

administracyjnym, jakoteż kontumacyjnym przepisom, zaco jest uprawnionym do korzystania z ustanowionej w tym względzie zapomogi wskutek utraty zarobku.

Każdy robotnik salinarny jest obowiązany donieść bezzwłocznie przełożonemu urzędnikowi ruchu o infekcyjnych zasłabnięciach członków rodziny lub osób wspólnie z nim mieszkających.

§ 7.

Udzielanie urlopów.

W miarę dopuszczalności służbowej może na ustną prośbę udzielić urlopu robotnikom salinarnym:

- a) na przeciąg czterech dni, przełożony urzędnik ruchu,
- b) na przeciąg dłuższy, aż do czterech tygodni, Naczelnik Zarządu salinarnego, przy czem zatrzymuje się im płacę w obu wypadkach na czas trwania urlopu.

Przyznawanie urlopów, przenoszących cztery tygodnie, o które należy prosić pisemnie Naczelnika Zarządu salinarnego, jest zastrzeżone zezwoleniu Władzy zwierzchniczej Zarządu salinarnego.

Ustanowienie wypadków, w których pobieranie płacy podczas urlopu jest dozwolone, zastrzega sobie Ministerstwo skarbu.

Urlopy udzielone jednemu i temu samemu robotnikowi przez kierownika ruchu, względnie Naczelnika Zarządu salinarnego, nie śmia przekraczać czterech tygodni wśród roku kalendarzowego. *)

Robotnik urlopowany otrzyma z urzędu przed rozpoczęciem urlopu kartkę urlopową, zawierającą dzień jego rozpoczęcia i czas trwania urlopu, którą ma się wykazać po powrocie z urlopu do służby.

Gdyby ktoś w czasie wyraźnie oznaczonym, lub też o ile tego czasu nie oznaczono nie skorzystał z urlopu

*) W ów wymiar najwyższy nie należy wliczać urlopów, których udziela się robotnikom, celem czasowego ich użycia przy c. k. lub c. i k. urzędach; jakoteż urlopów celem uczestniczenia w próbach, pochodach lub produkcyach muzyki zakładowej, o ile te uzyskają zezwolenie Zarządu salinarnego.

w przeciągu dni 14 po uzyskaniu zezwolenia, wówczas gaśnie jego ważność, wobec czego powinien postarać się w razie potrzeby o ponowne udzielenie urlopu.

Każde zezwolenie na urlop może cofnąć każdej chwili Naczelnik Zarządu salinarnego, skoro tego wymagają sprawy służbowe.

Robotnicy salinarni należący do siły zbrojnej, nie potrzebują urlopu w razie powołania ich do czynnej służby wojskowej (z włączeniem czynnej służby w pospolitem ruszeniu). W tym wypadku jest obowiązany dotyczący donieść bezzwłocznie Naczelnikowi Zarządu o otrzymaniu powołania.

Wszelkie udzielanie wsparć robotnikom salinarnym powołanym do ćwiczeń wojskowych, jest unormowane osobnymi przepisami.*)

§ 8.

Prawo do poboru prowizyi i zaopatrzenia.

W jakich wypadkach i pod jakimi warunkami nabywają robotnicy salinarni dla siebie, swych wdów i sierot prawa do poboru normalnej prowizyi, względnie zaopatrzeń, orzekają każdorazowe istniejące przepisy o udzielaniu prowizyi.

Rozdział III.

§ 9.

Ogólne obowiązki.

Robotnicy salinarni są obowiązani:

1. do najściślejszego przestrzegania istniejących ustaw i przepisów i stosowania do nich swego zachowania

*) **Dodatek dla Hallein.** Dla udzielania urlopu robotnikom Solnej góry (Duirnberg), których przyjęto na podstawie ich lennei własności, jako robotników kopalnianych, obowiązują i nadal przepisy z roku 1829, zestawione w konwencji salinarniej z królestwem bawarskiem.

- się w służbie i poza służbą; agitacje wpływające na rozluźnienie karności, podjudzanie personalu, miotanie obelg na przełożonych, albo przełożone władze, ujawnione w formie jakiegokolwiek, jakoteż uczestniczenie w podobnych postępkach, jest najsurowiej wzbronione,
2. do wypełniania bez oporu rozkazów i poleceń wydanych bezpośrednio przez Zarząd salinarny, albo przez urzędnika ruchu, jakoteż do stosowania się do zarządzeń przełożonych urzędników ruchu, względnie dozorców i majstrów,
 3. do oddawania się czynnościom i pracy związanej każdorazowo z ich stanowiskiem służbowym z wiernością, pilnością, rzetelnością i to według najlepszej wiedzy i możliwości,
 4. do okazywania przełożonym urzędnikom, dozorcóm i majstrom należnego szacunku i zachowania się przyzwoitego i uczynnego,
 5. do wzajemnego wspierania się, towarzyskiego i zgodnego postępowania i przestrzegania życia porządnego,
 6. do strzeżenia i wspierania interesu służby w niej i poza nią, szanowania własności salinarnej, ochraniajania jej ile możności od uszkodzenia i kradzieży i bezzwłocznego doniesienia dozorcóm, urzędnikom lub też Naczelnikowi Zarządu salinarnego o zagrażającej jej lub skarbowi szkodzie, celem rychłego jej zapobieżenia,
 7. do jawienia się w oznaczonej godzinie przed rozpoczęciem się szychty w izbie ordynacyjnej lub na miejscu zbornem, gdzie się odbywa przydział robót, w stanie trzeźwym, wypoczętym i odpowiednio schludnym ubiorze, w razach zaś przeszkody do wczesnego zgłoszenia niestawienia się do służby, do przyzwoitego wyczekiwania przydzielenia do roboty, do bezzwłocznego jej rozpoczęcia i pilnego wykonywania, przyczem jest wzbronionem oddalać się przed skończoną szychtą, jeśli tego nie wymaga rodzaj pracy,

z miejsca roboczego, z wyjątkiem czasu dozwolonego na wypoczynek lub też w razie nagłej słabości,

8. do zaniechania używania gorących napojów i palenia tytoniu podczas roboty, nadto do wstrzymania się od spania, od przeszkadzania robocie i przerywania jej rozmowami hałaśliwymi, rozpustnymi lub kłótnią, wreszcie do wzbraniania odwiedzin osób nie należących do roboty. Przy warzelnictwie jest nadto żucie tytoniu, dowolne wypluwanie i używanie tabaki wzbronione.

Spożywanie pokarmów i picie napojów jest dozwolone jedynie podczas pauz roboczych, jak również w miejscach ku temu oznaczonych. Palenia tytoniu zakazuje się nie tylko w czasie roboty, względnie służby na warcie, lecz także w czasie zjazdu i wyjazdu górników z kopalni. Naczelnik Zarządu, względnie kierownik ruchu może atoli zezwolić robotnikom na palenie tytoniu w czasie wypoczynku i przy zachowaniu szczególniejszych środków ostrożności w miejscach oznaczonych i zabezpieczonych od ognia, aż do każdorazowego odwołania.

Używanie napojów gorących wewnątrz zabudowań zakładowych, izb sypialnych, jakoteż w kopalni jest i podczas wypoczynku wzbronione. W miejscach, gdzie się znajdują jadalnie robotnicze, jest bezwarunkowo zakazanem używanie w nich gorących wysokowych napojów, Zarząd salinarny może jednak zezwolić na umiarkowane używanie innych wysokowych napojów w porze obiadowej w miejscach do tego przeznaczonych.

Każde nadużycie w tym względzie spowoduje atoli cofnięcie tego zezwolenia,

9. robotnicy salinarni mają nadto powierzone im narzędzia i materiały szanować i oszczędzać, nieużytecznych sprzętów i materiałów, jakoteż ich odpadków nie rozwlekać, a tem mniej samowolnie sobie przywłaszczać; owszem używane narzędzia z końcem

- szychty należycie oczyścić, na oznaczonem ku temu miejscu złożyć i miejsca robocze czysto utrzymywać,
10. prócz tego są obowiązani: do najściślejszego przestrzegania przepisów pożarno-policyjnych, w szczególności zaś do unikania wszystkiego, coby mogło narazić budynki i warsztaty skarbowe na niebezpieczeństwo ognia,
 11. do należenia w charakterze członków do salinarnej straży pożarnej i do stosowania się do przepisów pożarnych,
 12. względem niepowołanych winni są zachować milczenie o sprawach urzędowych, wskutek czego zakazuje się surowo robotnikom udzielania osobom prywatnym o służbowych umowach, stosunkach, zarządzeniach i jakichkolwiek zdarzeniach informacji ustnych lub pisemnych i to drogą pośrednią lub bezpośrednią lub też ogłaszania ich w czasopismach lub gdzieindziej,
 13. w miejscach, gdzie jest zarządzona cielesna rewizya robotników, mają zbadać osobiście odzież i zabrane z sobą naczynia po ukończonej robocie, by się przekonać, czy nie ma w nich przypadkiem soli lub czy jej nie wsypano przez złośliwość i poddać się tej rewizyi, wykonywanej przez przeznaczonych ku temu dozorców,
 14. mają wypełniać przepisy administracyjne i policyjno-górniczne, odnoszące się do utrzymywania porządku i czystości, jakoteż dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa robotników, jak najściślej, a nadto używać istniejących lub nakazanych środków ochronnych, celem uniknięcia niebezpieczeństwa podczas ruchu,
 15. mają być członkami Stowarzyszenia górniczego w myśl § 3. ustawy z dnia 14. sierpnia 1896, dz. u. p. Nr. 156, *)

*) **Dodatek dla Zarządu salinarnego w Hallein.** W myśl § 1. powyższej ustawy jest kopalnia soli na Dairnbergu wkraczająca w granicę królestwa bawarskiego od zaszeregowania do tego Stowarzyszenia wyłączoną.

16. nareszcie mają za zapłatę ustanowioną stosownie do okoliczności, wykonywać w razie potrzeby chętnie i jaknajlepiej także i inne roboty, nieodpowiadające ich kategorii.

§ 10.

Wykonywanie zajęć ubocznych.

Robotnikowi salinarnemu wolno tylko wówczas wykonywać zajęcia uboczne, gdy i o ile można je pogodzić z sumiennem wypełnianiem jego służbowych obowiązków.

Ocenienie tego, jak i udzielenie na to zezwolenia jest zastrzeżone Zarządowi salinarnemu.

Żadną miarą nie wolno jednak robotnikowi salinarnemu, jego żonie żyjącej z nim w wspólności małżeńskiej, tudzież dzieciom znajdującym się pod jego władzą ojcowską i dzielącym z nim stół i mieszkanie, wreszcie jakimkolwiek jego krewnym zajmować się przedsiębiorstwem handlu lub przewozem soli, następnie dostawami potrzeb dla Zarządu bez osobnego zezwolenia zwierzchniczej Władzy Zarządu salinarnego, a zarazem nie wolno im skuteczniać jakichkolwiek robót dla Zarządu potrzebnych, jakoteż uczestniczyć publicznie lub skrycie w podobnych przedsiębiorstwach.

§ 11.

Prośby służbowe i zażalenia.

Prośby służbowe i wszelkie zażalenia należy przedstawić przełożonemu ruchu, a w konieczności Zarządowi salinarnemu, atoli, o ile się rozchodzi o sprawy wspólne lub pewnej grupy robotników, wolno to skuteczniać za pośrednictwem delegacyi z trzech najwyżej robotników złożonej, zawsze jednak w sposób przyzwoity i skromny. W owych salinach, w których istnieją na mocy ustawy z dnia 14. sierpnia 1896, dz. u. p. Nr. 156, miejscowe wydziały robotnicze, ma przedstawiać wszelkie życzenia i zażalenia robotników lub ich pewnej garstki, odnoszące

się do kontraktu płacy i innych warunków roboczych, miejscowy wydział robotniczy.

Wszelkie prośby i zbiorowe podania robotników salinarnych stosowane do władz wyższych wolno wnosić tylko w drodze przełożonego Zarządu salinarnego.

§ 12.

Czas i długość służby lub pracy.

Długość szychty i pracy ma odpowiadać postanowieniom ustawy z dnia 21. czerwca 1884, dz. u. p. Nr. 115.

W górnictwie liczy się początek szychty od chwili rozpoczęcia zjazdu pierwszego robotnika, natomiast jej koniec, od chwili ukończenia wyjazdu ostatniego robotnika, przydzielonego do tejże szychty. Porządki szychtowe (dodatek *B*) ustalające początek i koniec szychty, jakoteż czas wypoczynku, należy w każdym zakładzie, celem przejrzania ich przez robotników, plakatami obwieścić.

Porządki te zestawione w dodatku do niniejszego regulaminu służbowego podlegają zatwierdzeniu Władzy górniczej.

W razie okazania się potrzeby bezzwłocznej zmiany podziału czasu szychtowego i roboczego, uskutecznia ją Naczelnik Zarządu drogą zwykłego obwieszczenia i w ramach obowiązujących ustawowych przepisów z równoczesną prośbą do Władzy górniczej o jej zatwierdzenie. Robotnicy są nadto obowiązani do pracy w szychtach nadliczbowych ograniczonych, co do ilości i czasu, a zezwolonych przez c. k. starostwo górnicze, w razie nadzwyczajnych wydarzeń, albo chwilowej nagłej potrzeby. Odnośne zezwolenie, będzie w danym razie w izbach ordynacyjnych, warzelniach i warsztatach plakatami obwieszczane.

W dniach niedzielnych ustaje praca przy ruchu kopalnianym, z wyjątkiem robót, które już z samej swej natury przerwane być nie mogą, albo też, które można podjąć jedynie w czasie zastanowienia ruchu, n. p. odwa-

dnianie, przewietrzanie, straż w kopalni, czyszczenie kopalni, tudzież utrzymywanie porządku na świecie i w kopalni, następnie ruch w warzelnii i roboty w związku z nim stojące, wreszcie niecierpiące zwłoki roboty ładunkowe, ale tylko za zezwoleniem Władzy górniczej.

Spoczynek niedzielny ma rozpocząć się najpóźniej o godzinie 6 rano w niedzielę, równocześnie dla wszystkich robotników i trwać pełnych 24 godzin.

W wypadkach nagłego niebezpieczeństwa, zagrażającego życiu, zdrowiu i własności, są wszyscy robotnicy obowiązani stawić się w każdej porze i natychmiast do pracy, poddawać się urzędowym zarządzeniom, co do długości szychty i wytrwać w niej aż do chwili zwolnienia.

§ 13.

Zachowanie się poza służbą.

Od każdego robotnika salinarnego wymaga się, by się zachowywał przyzwoicie i honorowo i poza służbą i powściągał się od usiłowań niezgodnych z przyjętymi na się wskutek wstąpienia do służby rządowej obowiązkami powołania lub sprzeciwiających się karności w służbie salinarniej wymaganej.

Przedewszystkiem winni robotnicy salinarni baczyć na to ściśle, nawet i w życiu prywatnem, by unikali wszelkiego konfliktu z ustawą karną.

§ 14.

Doniesienia w sprawach karnych.

W razie wdrożenia dochodzenia sądowego lub fiskalnego przeciw robotnikowi salinarnemu, lub wymierzenia mu kary przez władzę polityczną (policję), jest tenże obowiązany donieść o tem natychmiast Naczelnikowi Zarządu salinarnego lub kierownikowi ruchu.

§ 15.

Stosunki stanu rodzinnego.

Każdy robotnik salinarny jest obowiązany donieść o zmianach zachodzących w czasie swej służby w stosunkach osobistych i wojskowych, następnie o zgonie żony, jakoteż o narodzinach lub śmierci dzieci. Nadto jest obowiązany każdy robotnik salinarny nie mieszkający w domu rządowym podać adres, jakoteż i zmianę adresu swego mieszkania.

§ 16.

Przejsście do innego c. k. Urzędu.

Przejsście stałego robotnika salinarnego do innego c. k. urzędu może nastąpić tylko za zezwoleniem przełożonego Zarządu salinarnego i tego urzędu, do którego pragnie przejść dotyczący. Stali robotnicy salinarni przeniesieni z urzędu do innego zakładu mają być posłuszni temu zarządzeniu, w przeciwnym bowiem razie będą ze służby salinarnej wydalen.*)

Rozdział IV.

§ 17.

Zawieranie związków małżeńskich przez stałych robotników salinarnych.

Każdy stały, służący czynnie robotnik salinarny, jeśli pragnie się ożenić, względnie wstąpić powtórnie w związki małżeńskie, jest obowiązany zawiadomić o tem Naczelnika Zarządu salinarnego, co najmniej 14 dni przed urzeczywistnieniem tego zamiaru, a równocześnie podać ustnie lub pisemnie imię, stan i wiek narzeczonej i z jego polecenia poddać się co do swego stanu zdrowia zbadaniu

*) **Dodatek dla Hallein.** Wyjątek stanowią robotnicy przyjęci na podstawie swej lennei własności do kopalni soli w Duirnbergu.

przez przynależnego lekarza salinarnego, w wypadkach zaś wątpliwych przez lekarza powiatowego. O wyniku owego lekarskiego badania uwiadomi się oblubieńca jeszcze przed zawarciem związków małżeńskich z pouczeniem, czy, pominiawszy wypadek śmiertelnego uszkodzenia w służbie, mogą sobie rościć jego wdowa i sieroty w myśl statutu prowizyjnego dla robotników salinarnych, ich wdów i sierot, prawo do poboru prowizyi. Zawiadomienie urzędowe zezwalające na owo uroszczenie ma robotnik przechować, w przyszłości zaś ma być załącznikiem starania się o wymierzenie prowizyi.

Urzędowe potwierdzenie należy również zanotować w księdze wpisu robotników.

Zahęchanie doniesienia o zamierzonym zawarciu związków małżeńskich, jest przekroczeniem służbowem, które w razie nie dojścia do skutku zbadania oblubieńca przez lekarza, powoduje dla wdowy i sierot pochodzących z tego związku utratę prawa do poboru prowizyi.

Rozdział V.

§ 18.

Przekroczenia służbowe.

Każda czynność lub zaniedbanie czynności, któremi zawini robotnik podległy niniejszemu regulaminowi służbowemu umyślnie lub przez niedbalstwo przeciw obowiązkowi swego powołania w ogólności, przeciw wierności i przywiązania do Monarchy, przeciw posłuszeństwu i uszanowaniu dla przełożonych, przeciw nienaruszalności własności skarbowej, przeciw uczciwości i gotowości niesienia pomocy swym kolegom, przeciw spokojowi i porządkowi w czasie roboty i w zakładzie, jakoteż i poza służbą, wreszcie przeciw ogólnym i szczegółowym przepisom i zarządzeniom swych przełożonych, jest przekroczeniem służbowem.

W szczególności jest karygodnym każdy:

1. kto się spóźni do ordynansu lub do roboty;
2. kto się zgłasza rozmyślnie przy odczytywaniu nazwisk za drugiego;
3. kto w czasie ordynansu, modlitwie lub ordynowaniu robotników swawolnie przeszkadza;
4. kto pijany przychodzi do roboty, do której w takim stanie dopuszczonym być nie może;
5. kto mimo to bez wiedzy urzędnika ruchu lub dozorców udaje się do roboty;
6. kto po skończonym ordynansie nie idzie bezzwłocznie do roboty lub opuszcza ją zawczasie;
7. kto z ordynansu, zamiast udać się do roboty, oddali się bez opowiedzenia i pozwolenia;
8. kto bez urlopu zaniedba szychbę;
9. kto udaje chorobę lub zgłasza z namowy drugiego chorym, owo zaś zgłoszenie okaże się później jako bezpodstawne;
10. kto nie przychodzi bez powodu do wypłaty;
11. kto się wzbrania wykonać powierzoną mu robotę;
12. kto z niedbalstwa popełnia błędy w swej robocie;
13. kto rozmyślnie na innych miejscach, a nie na wyznaczonych pracuje;
14. kto śpi w służbie poza pauzami na spoczynek wyznaczonemi;
15. kto postępuje wbrew przepisom § 9., ustępu 8. niniejszego regulaminu służbowego, co do palenia i żucia tytoniu, dowolnego wypluwania i zażywania tabaki, jakoteż używania wysokowych napojów;
16. kto nie składa swych narzędzi i przyborów na stosownem miejscu, nie oczyszcza miejsca roboczego i nie pozbiera porozrzucanych niepotrzebnych materiałów po skończonej szychbie;
17. kto zanieczyszcza miejsca robocze i podwórza zakładowe;
18. kto spowoduje przez niedbalstwo uszkodzenie własności skarbowej;

19. kto przesuwa znaki odbiorcze, piony lub inne urzędowe znaki i napisy, lub niszczy je zupełnie celem udaremnienia stosowania się do nich;
20. kto nie wypełnia istniejących przepisów górniczopolicyjnych obwieszczonych w izbach ordynacyjnych i ogłoszonych należycie przez ich odczytanie;
21. kto się dopuści kradzieży soli lub jakiegokolwiek własności skarbowej, w szczególności zaś, okradania towarzyszków lub udzielania w niem pomocy;
22. kto do protokołu fałszywie zeznaje;
23. kto się okaże nawet poza służbą pijakiem i zawadyką;
24. kto na odgłos alarmu pożarnego na miejscu zbornem na czas się nie jawi i działa wbrew postanowieniom przepisów pożarnych;
25. kto zaniedba donieść Zarządowi salinarnemu o zamierzonym zawarciu związków małżeńskich.

§ 19.

K a r y.

Przekroczenia służbowe będą karane stosownie do swej ciężkości w drodze kar porządkowych lub dyscyplinarnych.

a) Do kar porządkowych zalicza się:

1. Upomnienie, t. j. dobitne ustne skarcenie dokonane w kancelaryi Zarządu i w obecności kierownika ruchu przez Naczelnika Zarządu salinarnego.
2. Kary pieniężne, wymierzane naraz w wysokości od 20 halerzy do kwoty odpowiadającej podwójnej zasadniczej płacy szychtowej (włącznie z każdorazowym dodatkiem płacy) i wpływające do kasy brackiej, względnie ustanowionej na jej miejsce kasy Stowarzyszenia robotników salinarnych. Potrącenie karne nie śmie jednak przekraczać w jednym tygodniu płatniczym połowy płacy szychtowej.

b) Do kar dyscyplinarnych zalicza się:

1. Naganę, udzielaną pisemnie, pod zagrożeniem surowszego postąpienia dyscyplinarnego w razie ponownego przewinienia służbowego.
2. Kary pieniężne potrącane z płacy lub zarobku. Kary te wymierzone naraz w wysokości od jednej korony do najwyżej koron dziesięciu, wpływają do kasy brackiej, względnie po jej rozwiązaniu do ustanowionej na jej miejsce kasy Stowarzyszenia robotników salinarnych, chociażby nawet ukarany nie był członkiem tego Stowarzyszenia.
3. Przeniesienie do niższego stopnia płacy, zaś dla robotników należących do najniższego stopnia płacy, równoważna grzywna pieniężna aż do wysokości dwudziestu czterech (24) koron, spłacana po dwie (2) korony miesięcznie.

Przeniesienie karygodnych robotników do niższego stopnia płacy, skutecznia się co najmniej na jeden miesiąc, najdłużej zaś na przeciąg jednego roku.

4. Wydalenie ze służby.

Wydalenie to może nastąpić, albo natychmiast bez poprzedniego wypowiedzenia służby, albo za wypowiedzeniem czternastodniowem.

Robotnicy zasądzeni prawomocnie za popełnienie zbrodni będą wydaleny ze służby bez wdrożenia dochodzenia dyscyplinarnego i bez poprzedniego wypowiedzenia.

Natychmiast, a zatem bez poprzedniego wypowiedzenia, mogą być wydaleny ze służby owi robotnicy:

- a) którzy zostali prawomocnie zasądzeni z powodu przewinienia pochodzącego z chciwości zysku lub dającego publiczne zgorszenie obyczajności, jakoteż z powodu podobnego przekroczenia, wrzeszcie z powodu przemytnictwa i przestępstwa fiskalnego co do przedmiotów monopolowych,
- b) którzy dopuścili się występku lub przekroczenia przeciw bezpieczeństwu osoby, honorowi lub wła-

sności swego pracodawcy w myśl powszechnej ustawy karnej; nie mniej ci, którzy przekroczyli obowiązki główne przeciw wierności, pilności, posłuszeństwu i winnemu uszanowaniu względem przełożonych, którzy wykonują uboczne zajęcia niezgodne z ich służbą, nareszcie ci, którzy wiadomości o stosunkach zakładowych w ciągu swej służby nabytych nadużyli na szkodę swego pracodawcy;

- c) którzy podburzają towarzyszków do oporu przeciw przełożonym;
- d) którzy dopuścili się kradzieży soli lub jakiegokolwiek własności skarbowej, jakoteż okradzenia towarzyszy lub udzielenia jej pomocy;
- e) którzy wzniesają wzburzenia przeciw urzędowym zarządzeniom;
- f) którzy samowolnie, bez urlopu, oraz bez usprawiedliwienia się przez dwa tygodnie do służby nie przychodzą i mimo urzędowego wezwania do niej nie wracają;
- g) którzy dopuścili się sprzeniewierzenia i oszukańczych zeznań, chociażby czyny te w myśl ogólnych ustaw karnych nie były karygodne i wreszcie
- h) którzy w przeciągu dwunastomiesięcznego okresu czasu otrzymali trzykrotnie karę dyscyplinarną.

We wszystkich innych wypadkach nastąpi wydalenie ze służby karygodnych robotników dopiero po upływie wyżej wspomnianego terminu wypowiedzenia służby.

Równoczesne wymierzanie większej ilości kar, jednej i tej samej osobie jest niedopuszczalne.

§ 20.

Kary porządkowe i dyscyplinarne.

Wymierzanie kar porządkowych, jakoteż oznaczanie ich porządku, przysługuje co do podwładnego personelu robotniczego kierownikowi ruchu. Kary dyscyplinarne mogą zapaść tylko w drodze formalnego postępowania dyscyplinarnego.

Postępowanie dyscyplinarne składa się z śledztwa wstępnego i z rozprawy ustnej.

§ 21.

Wdrożenie postępowania dyscyplinarnego.

Do spowodowania postępowania dyscyplinarnego jest powołanym Naczelnik Zarządu salinarnego, względnie jego zastępca. Ów mianuje w tym celu komisarza śledczego z grona technicznych urzędników salinarnych, z wyłączeniem, o ile to jest możliwem, tych urzędników, którzy są wmieszani w ową sprawę dyscyplinarną. Dla tych Zarządów salinarnych, w których znajduje się tylko dwóch urzędników technicznych, mianuje przełożona władza komisarzem śledczym urzędnika technicznego innego Zarządu salinarnego, o ileby jeden z tychże urzędników był wmieszany w dotyczącą sprawę dyscyplinarną.

Śledztwo wstępne ma przybrać takie rozmiary, by według uznania komisarza śledczego wystarczyło do zupełnego przygotowania rozprawy ustnej. Komisarz śledczy ma przesłuchać obwinionego w języku temuż zrozumiałym i wysłuchać jego wyjaśnień i tłumaczeń.

Przesłuchanie świadków będących zaprzysiężonymi funkcjonaryuszami, ma poprzedzić przypomnienie im na ich przysięgę służbową. Funkcjonaryuszom niezaprzysiężonym należy zwrócić na to uwagę, że złożenie fałszywego zeznania będzie karanem w drodze dyscyplinarnej.

Każde przesłuchanie ma się odbywać drogą protokolarną. Skoro komisarz śledczy uzna, że śledztwo wstępne jest skończone, wówczas przedkłada Naczelnikowi Zarządu salinarnego, lub tegoż zastępcy, całkowity materiał aktów bez wniosku.

Na podstawie wyniku śledztwa wstępnego, może Naczelnik Zarządu salinarnego lub jego zastępca albo postępowanie zaniechać i o ile uzna za stosowne, albo wymierzenie kary porządkowej spowodować, albo uzupełnienie

śledztwa wstępnego zarządzić, lub też polecić przeprowadzenie ustnego dochodzenia.

§ 22.

Rozprawa dyscyplinarna.

Do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego służy od wypadku do wypadku wydział karny, złożony:

1. z Naczelnika Zarządu salinarnego, względnie jego zastępcy, jako przewodniczącego i kierownika;
2. z jednego z urzędników zakładowych, wyznaczonych przez Naczelnika;
3. z dozorcę salinarnego przydzielonego do ruchu i przez los wyznaczonego;
4. z dwóch zastępców robotników, z których jednego wybierają miejscowe wydziały robotnicze, o ile istnieją, w przeciwnym zaś razie wydział kasy brackiej (Stowarzyszenia dla wsparć robotników), drugiego zaś mianuje Naczelnik Zarządu salinarnego z grona dotyczącego wydziału.

Tak komisarz śledczy, jak również i osoby wmieszane w dotyczącą sprawę dyscyplinarną, nie śmia być członkami wydziału karnego. Rozprawa wobec wydziału karnego ma się odbywać ustnie, w języku zrozumiałym dla obwinionego i ma się rozpocząć przedstawieniem stanu rzeczy przez komisarza śledczego.

Istotę czynu należy wyświecić w razie potrzeby przez przesłuchanie świadków i znawców.

Członkom wydziału przysługuje prawo stawiania pytań. Przed ukończeniem należy wysłuchać ponownie obwinionego, a następnie zamknąć ustną rozprawę.

§ 23.

Uchwała wydziału karnego.

Wydział karny ma następnie powziąć na tajnej naradzie i według niekrępowanego przekonania uchwałę o winie i karze, w nieobecności obwinionego, świadków i znawców.

Uchwałą tą należy orzec, że wydział karny uznaje lub nie obwinionego winnym przekroczenia dyscyplinarnego w myśl niniejszego regulaminu i z powołaniem się w wypadku pierwszym na odnośne też postanowienia.

W razie zatwierdzenia winy należy nad tem naradzić się i głosować, jaka kara dyscyplinarna ma być wymierzona.

Uchwały zapadają absolutną większością głosów członków wydziału karnego.

Oddawanie głosów odbywa się w następującym porządku :

- a) zastępcy robotników, z pierwszeństwem głosu dla robotnika młodszego,
- b) dozorca ruchu,
- c) urzędnik.

Przewodniczący oddaje głos tylko w razie równości głosów.

§ 24.

Wyrok karny.

Z rozprawy ustnej i narady wydziału karnego, będą spisane oddzielne protokoły.

Z uchwały wydziału karnego należy wygotować wyrok wraz z dowodami na piśmie i wręczyć go bezzwłocznie drogą Zarządu salinarnego obwinionemu.

Jeśliby ten nie wniósł w przeciągu dni 14 od dnia doręczenia wyroku przeciw temu przedstawienia, wówczas ma być kara wykonaną.

§ 25.

R e k u r s.

Przeciw wyrokowi wydziału karnego wolno odwołać się obwinionemu w przeciągu dni 14 licząc od dnia wydania wyroku do Władzy zwierzchniczej Zarządu salinarnego lub też Władzy do tego delegowanej, celem komisyjnego ostatecznego rozstrzygnięcia w instancji drugiej i równocześnie ostatej.

Rekurs ten należy wręczyć Naczelnikowi Zarządu salinarnego, ten zaś ma go przedłożyć wyższej instancji wraz z aktami rozprawy.

§ 26.

Wciąganie kary do protokołu karnego i księgi wpisu robotników.

Każde ukarane przekroczenie służbowe wciąga się wraz z karą wymierzoną do protokołu karnego.

Kary dyscyplinarne notuje się nadto w księdze wpisu robotników i rejestrze robotników niestałych z powołaniem się na odnośną pozycję tegoż protokołu.

§ 27.

Skreślanie kary.

Kary dyscyplinarne przytoczone w § 19. ustęp 1. do 3. będą skreślane z protokołu karnego i księgi wpisu robotników na prośbę dotyczącego robotnika, wniesioną na ręce Naczelnika Zarządu i po dwuletniej nienagannej jego służbie.

§ 28.

Skutki kar.

Następstwem wydalenia ze służby jest bezpośrednia utrata wszystkich poborów i wszelkich praw wynikających ze stosunku służbowego i przysługujących dotyczącemu i jego rodzinie.

Rozdział VI.

§ 29.

Dobrowolne wystąpienie ze służby (zrzeczenie się służby).

Każdy robotnik salinarny może wystąpić dobrowolnie ze służby salinarniej, o ile nie wdrożono przeciw niemu postępowania dyscyplinarnego.

W takim razie jest jednak obowiązany wypowiedzieć 14 dni naprzód swą służbę Naczelnikowi Zarządu salinarnego. *)

Uwolnienie od służby powoduje rozwiązanie stosunku służbowego. Uwolnienie to następuje w 14 dniach po wypowiedzeniu, o ile nie ustanowiono wcześniejszego terminu za obopólną zgodą.

Bez poprzedniego wypowiedzenia, jedynie drogą zwykłego oznajmienia, może robotnik salinarny tylko w razie krzywd doznanych od swego przełożonego, odmówienia zawarowanego mu wyżywienia, nieuiszczenia mu płacy w oznaczonym czasie i w razie jakiegokolwiek istotnego naruszenia ugody wystąpić ze służby. Robotnik salinarny występujący dobrowolnie ze służby traci w myśl niniejszego regulaminu służbowego, z chwilą uwolnienia od niej, prawa przysługujące jemu i jego rodzinie.

§ 30.

Oddalenie robotników z innej przyczyny, aniżeli w drodze dyscyplinarnej.

Prócz oddalenia robotników w drodze dyscyplinarnej, może nastąpić oddalenie robotników stałych, zaseregowanych do miejsc systemizowanych:

- a) W razie pojawienia się u nich nieuleczalnych umysłowych i cielesnych ułomności (cierpienie organicznych, chorób zaraźliwych i wzbudzających obrzydzenie), będących przeszkodą do dalszego ich użycia w służbie salinarniej, o ile nie ma danych do ich sprowadzenia;
- b) jeżeli ruch saliny z jakiegokolwiek przyczyny ma być ograniczony lub zupełnie zastanowiony, albo też, skoro zapotrzebowanie sił roboczych dozna z jakich-

*) **Dodatek dla Hallein.** Właściciele lenn, obciążonych szych-tami kopalni duirnburskiej, zrzekają się dobrowolnie po ich sprzedaży charakteru stałych robotników przy c. k. Zarządzie salinarnym w Hallein i z nim w związku stojących dobrodziejstw.

kolwiek powodów stałego zmniejszenia,*) o ile nie użyje się ich stale w innej salinie lub też przy innej gałęzi ruchu skarbowego, a co jest zawisłem od rozstrzygnięcia Władzy zwierzchniczej Zarządu salinarnego.

Po upływie terminu wypowiedzenia, przewidzianego w § 201. ogólnej ustawy górniczej, mogą być ci robotnicy w wypadkach powyższych, przytoczonych pod *a)* i *b)* ze służby czasowo lub stale oddaleni, przyczem nie tracą praw do poboru prowizyi w razie nawiedzenia ich niezdolnością do zarobkowania.

Stali robotnicy salinarni niezaszeregowani do miejsc systemizowanych, o ile nie zostali wydaleny w drodze dyscyplinarnej, mogą być z jakichkolwiek przyczyn prócz wymienionych, na podstawie poprzedniego 14-dniowego wypowiedzenia ze służby oddaleni.

Nabyte prawa do poboru prowizyi będą i dla tych robotników w razie nawiedzenia ich niezdolnością do zarobkowania zastrzeżone.

Robotników niestałych oddala się ze służby w drodze dyscyplinarnej, po upływie okresu przyjęcia lub też ukończeniu roboty, do której byli przyjęci i to bez osobnego wypowiedzenia, zresztą na podstawie 14-dniowego wypowiedzenia.

W razie wystąpienia ze służby salinarnej, otrzymają robotnicy świadectwa służbowe, których treść wciągnie się do księgi wpisu robotników.

Rozdział VII.

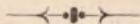
§ 31.

Kasa bracka.

Tymczasowe postanowienia statutów kasy brackiej, dotyczące przystępowania do niej robotników salinarnych,

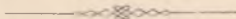
*) **Dodatek dla Hallein.** W pierwszej linii będą owi robotnicy oddaleni, którzy są robotnikami kopalnianymi, atoli nie na podstawie swej lennej posiadłości.

płacenia przez nich datków statutowych w czasie urlopu, jakoteż skutki oddalenia lub wystąpienia ze służby robotnika salinarnego wpływające na jego stosunek do kas brackich, obowiązują i nadal, aż do ich ewentualnej zmiany.

Zatwierdzony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 22. marca 1909 l. 76.525 ex 1908.

(Intymowanym rozporządzeniem c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 8. października 1909 l. 104.937.)

SPIS TREŚCI.

Rozdział I.

	Strona
§ 1. Podział robotników	1
§ 2. Przyjęcie personalu robotniczego	2
§ 3. Księga wpisu robotników	5
§ 4. Podporządkowanie robotników salinarnych	5

Rozdział II.

§ 5. Pobory i świadczenia	5
§ 6. Postępowanie w wypadkach choroby	8
§ 7. Udzielanie urlopów	9
§ 8. Prawo do poboru prowizyi i zaopatrzenia	10

Rozdział III.

§ 9. Ogólne obowiązki	10
§ 10. Wykonywanie zajęć ubocznych	14
§ 11. Prośby służbowe i zażalenia	14
§ 12. Czas i długość służby lub pracy	15
§ 13. Zachowanie się poza służbą	16
§ 14. Doniesienia w sprawach karnych	16
§ 15. Stosunki stanu rodzinnego	17
§ 16. Przejście do innego c. k. Urzędu	17

Rozdział IV.

§ 17. Zawieranie związków małżeńskich przez stałych robotników	17
--	----

Rozdział V.

§ 18. Przekroczenia służbowe	18
§ 19. Kary	20

343758
8 III 79

15-

Strona

§ 20. Kary porządkowe i dyscyplinarne	22
§ 21. Wdrożenie postępowania dyscyplinarnego	23
§ 22. Rozprawa dyscyplinarna	24
§ 23. Uchwała wydziału karnego	24
§ 24. Wyrok karny	25
§ 25. Rekurs	25
§ 26. Wciąganie kary do protokołu karnego i księgi wpisu robotników	26
§ 27. Skreślanie kary	26
§ 28. Skutki kar	26

Rozdział VI.

§ 29. Dobrowolne wystąpienie ze służby (zrzeczenie się służby)	26
§ 30. Oddalenie robotników z innej przyczyny, aniżeli w drodze dyscyplinarnej	27

Rozdział VII.

§ 31. Kasa bracka	28
-----------------------------	----

Załączniki.

- A. do § 1. Podział różnych kategorii robotniczych i ich
czynności służbowe.
- B. do § 12. Porządek szychtowy.

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

CM 314933

000-314933-00-0